

Sygn. akt II AKa 32/20

1

2 WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2020 r.

3 Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

4 Przewodniczący: SSA Stanisław Kucharczyk

5 Sędziowie: SA Janusz Jaromin

6 SO del. do SA Robert Mąka (spr.)

7 Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Pajewska

8 przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Szczecinie Piotra Nowaka

9 po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2020 r. sprawy M. K.

10 oskarżonego z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 148 § 1 k.k. w zbiegu z art. 157 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k.

11 na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

12 od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

13 z dnia 20 listopada 2019 r. sygn. akt III K 177/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 60 § 2 k.k.

i § 6 pkt 2 k.k. wymierzoną oskarżonemu M. K. karę pozbawienia wolności nadzwyczajnie łagodzi do 6 (sześciu) lat;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. T. K. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze.

SSO (del.) Robert Mąka SSA Stanisław Kucharczyk SSA Janusz Jaromin

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IIAKa 32/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku.	2		

Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 20 listopada 2019r. w sprawie IIIK 177/19		
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		

# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów			
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			

Lp.	Zarzut		
1.	<p>obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść wyroku:</p> <p>- art.7kpk przez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zeznań pokrzywdzonego, świadka K. W. oraz wyjaśnień oskarżonego polegającej na daniu wiary wyłącznie zeznaniom pokrzywdzonego w kwestii użycia przez oskarżonego noża, podczas gdy z zeznań K. W. spójnych z wyjaśnieniami oskarżonego wynikał inny obraz przebiegu zdarzenia, korelujący z treścią opinii biegłego lekarza sądowego w zakresie posługiwania się przez oskarżonego nożem, co doprowadziło do błędnego ustalenia, że oskarżony posługiwał się nożem a w konsekwencji</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

uznaniu, że
oskarżony
dopuścił się
zarzucanego mu
czynu,

- art.7kpk przez
danie w całości
wiary zeznaniom
pokrzywdzonego
przy
jednoczesnym
odmówieniu
wiarygodności
wyjaśnieniom
oskarżonego w
zakresie
przebiegu
zdarzenia, w
tym użycia w
jego trakcie
noża podczas
gdy to właśnie
oskarżony był
osobą inicjującą
interwencję w
nocy z 20/21
listopada 2018r.,
przyznał się do
użycia siły wobec
M. H., zaś
pokrzywdzony
złożył ustne
zawiadomienie o
dokonaniu
przestępstwa
dopiero w dniu
23 listopada
2018r. a
następnie
domagał się
pieniędzy za
zmianę zeznań,
co w
konsekwencji
skutkowało
bezpodstawnym
uznaniem, że
oskarżony
dopuścił się

zarzucanego mu
czynu,

- art.7kpk przez
bezkrytyczne
przyjęcie za
wiarygodne
zeznań
małoletniego A.
K. podczas gdy
w trakcie zeznań
małoletni
wielokrotnie
konfabulował i
opisywał
sytuacje
niedotyczące
przedmiotowego
postępowania a
nadto jak wynika
z opinii
wychowawcy
ucznia chłopiec
ma duże
problemy m.in. z
analizą i syntezą
słuchową
wyrazów, co
skutkowało
błędem w
ustaleniach
faktycznych
polegającym na
przyjęciu, że
oskarżony
posługiwał się
nożem co w
konsekwencji
doprowadziło do
bezpodstawnego
skazania
oskarżonego za
zarzucany mu
czyn,

- art.410kpk
przez pominięcie
przy dokonaniu
ustaleń
faktycznych

	<p>istotnego dowodu świadczącego na korzyść oskarżonego w postaci opinii biegłego lekarza, w której nie potwierdzono stanowczo, że obrażenia jakich doznał pokrzywdzony powstały w wyniku użycia noża, a ponadto obrażenia te nie naraziły M. H. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, a nawet wywołania skutku w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu(art.175-177), co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku polegającym na uznaniu, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny	
zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy został prawidłowo oceniony przez Sąd I instancji z zachowaniem reguły dowodzenia z art.7kpk, zeznania pokrzywdzonego, prawidłowo ocenione przez Sąd I instancji nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego w zakresie przypisanego mu zaskarżonym wyrokiem czynu, nie stanowi naruszenia reguły z art.7kpk uznanie za wiarygodne zeznań pokrzywdzonego sprzecznych z wyjaśnieniami oskarżonego, istotna jest prawidłowa analiza i przedstawiona przez Sąd I instancji ocena danego dowodu, i w tym	

zakresie brak
jest podstaw
do zasadnego
formułowania
zarzutu obrazy
art.7kpk,

należy zwrócić
uwagę, że
swobodna ocena
dowodów z
art.7kpk nie
oznacza, jakby
chciał tego
oskarżony,
oceny zgodnej
z jego linią
obrony, mającą
na celu
zmniejszenie
jego
odpowiedzialności
karnej,

Sąd I instancji
dokonał
wszechstronnej i
szczegółowej
analizy
materiału
dowodowego
zgromadzonego
w toku
postępowania,
logicznie
umotywował
swoje
stanowisko w
zakresie
posłużenia się
przez sprawcę
nożem, i Sąd
Apelacyjny w
pełni podziela
pogląd wyrażony
przez Sąd
Okręgowy w
Szczecinie,

pokrzywdzony
konsekwentnie
mówił o nożu,
poinformował K.
W. krótko po
zdarzeniu (tej
samej nocy,
w rozmowie
telefonicznej) o
zaatakowaniu go
nożem przez M.
K. a obrażenia
palca prawej
ręki i karku
mogły powstać
w podanym
przez niego
mechanizmie jak
wynika z treści
opinii sądowo-
lekarskiej
dotyczącej
obrażeń
stwierdzonych u
pokrzywdzonego,
dlatego za
bezzasadne
należy uznać
stanowisko
apelującego,
który zarzucił
dowolność
Sądowi I
instancji co
do oceny w/w
opinii sądowo-
lekarskiej,
okoliczność, że
biegły wskazał
również inny
mechanizm
powstania
danego urazu
nie oznacza,
że mamy do
czynienia z
wątpliwościami
w tym zakresie,

podkreślić
należy, że
powstanie
obrażeń palca
prawej ręki i
karku w
okolicznościach
podanych przez
M. H. w świetle
opinii sądowo-
lekarskiej było
możliwe,

stwierdzenie
przez biegłego
lekarza
sądowego, że
obrażenia
doznane przez
pokrzywdzonego
nie naraziły go
na bezpośrednie
niebezpieczeństwo
utruty życia z
art.160kk w
żaden sposób nie
może rzutować
na mechanizm
powstania
danych obrażeń
a o zamiarze
wykraczającym
poza skutek
Sąd I instancji
wnioskował na
podstawie
wszystkich
okoliczności
podmiotowych i
przedmiotowych
ustalonych w
sprawie a nie
w oparciu o
opinię sądowo-
lekarską,

kolejnym
argumentem za
właściwą oceną
zeznań

pokrzywdzonego
w zakresie
posłużenia się
przez
oskarżonego
nożem stanowią
zeznania
funkcjonariusza
Policji D. P.,
który był
pierwszy na
miejscu
zdarzenia i
bezpośrednio od
M. K. usłyszał,
że sięgnął po
nóż w trakcie
szamotaniny z
pokrzywdzonym,
również sąsiad
oskarżonego K.
M. opierając się
na jego relacji
usłyszanej rano,
kilka godzin
po zdarzeniu,
zeznał, że M. K.
„pociął kolesia”
w trakcie
awantury,

z kolei
funkcjonariusze
Policji przybyli
na miejsce
zdarzenia w
celu dokonania
ogłędzin: J. C. i
C. P. o użyciu
noża przez M. K.
dowiedzieli się
od jego syna, 6-
letniego A. K.,

próba
zdyskredytowania
zeznań syna
oskarżonego
przez skarżącego
była

nieskuteczna,
ponieważ wbrew
zarzutowi
apelacji Sąd I
instancji
prawidłowo
ocenił zeznania
chłopca
analizując ich
treść w
powiązaniu z
opinią
psychologiczną
dotyczącą
małoletniego
sporządzoną na
potrzeby
postępowania, z
której
jednoznacznie
wynika, że nie
ma on
skłonności do
konfabulacji,

A. K. był
świadkiem
zdarzenia,
widział bijących
się mężczyzn,
ojca i M. H.,
następnie jak
ojciec sięgnął
po nóż i
zaatakował nim
pokrzywdzonego,
potem zobaczył,
że przewagę
zyskał M. H.,
który po
przewróceniu się
mężczyzn
znalazł się nad
oskarżonym, i
chcąc pomóc
ojcu uderzał
pokrzywdzonego
zabawką,

M. K. i M.
H. potwierdzili,
że A. K. bił
pokrzywdzonego
zabawką,

w tych
okolicznościach
podważanie,
przez
skarżącego,
zeznań chłopca
co do użycia
noża przez
oskarżonego nie
może być
skuteczne, jest
przejawem
wybiórczej
analizy zeznań
dziecka, z
pominięciem
okoliczności
niekorzystnych z
punktu widzenia
linii obrony
przyjętej przez
M. K.,

wobec
powyższego
opinia
wychowawcy
dotycząca
problemów
małoletniego A.
K. z analizą i
syntezą
słuchową
wyrazów nie
może podważyć
prawidłowej
oceny zeznań
tego świadka
dokonanej przez
Sąd I instancji,

w tej sytuacji
wyjaśnienia M.
K. co do użycia

przez niego noża
i zamiaru z
jakim działał
należało uznać
za
niewiarygodne,

zdaniem Sądu
Odwoławczego o
wiarygodności
zeznań bądź
wyjaśnień nie
decyduje kto
zgłosił potrzebę
interwencji ani
też kiedy
pokrzywdzony
złożył
zawiadomienie o
podejrzeniu
popęlnienia
przestępstwa na
jego szkodę a
jedynie ocena
danego źródła
dowodowego
dokonana w
powiązaniu z
pozostałym,
zgromadzonym
w sprawie
materiałem
dowodowym, z
uwzględnieniem
zasad logiki i
wnioskowania,

domaganie się
pieniędzy przez
pokrzywdzonego
za zmianę
zeznań należy
uznać za
naganne,

w
przedmiotowej
sprawie nie
miała ona
wpływu na ocenę

zeznań M. H.,
ponieważ
wszechstronna i
szczegółowa
analiza
złożonych przez
niego zeznań,
przedstawiona
przez Sąd I
instancji i
zaaprobowana
przez Sąd
Odwoławczy,
uzasadnia
stwierdzenie, że
pokrzywdzony w
swoich
zeznaniach
zrelacjonował
rzeczywisty
przebieg
wydarzeń, do
których doszło w
nocy z 20 na 21
listopada 2018r.
z jego udziałem

Wniosek

zmiana
zaskarżonego
wyroku przez
zakwalifikowanie
czynu
przypisanego w
punkcie 1
wyroku jako
przestępstwa z
art.157§1kk i
zarazem
wyeliminowanie
z opisu czynu,
że oskarżony
posługiwał się
nożem o
długości ostrza
około 30cm i
za ten czyn
wymierzenie

zasadny
częściowo
zasadny
niezasadny

<p>oskarżonemu kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia</p> <p><u>ewentualnie</u> uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Szczecinie do ponownego rozpoznania</p>	
<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>zarzuty bezzasadne</p> <p>Sąd I instancji prawidłowo ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy kierując się zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art.7kpk i dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych dotyczących czynu popełnionego przez M. K. w nocy z 20 na 21</p>	

listopada 2018r.
i prawidłowo je
ocenił pod kątem
kwalifikacji
prawnej

obrońca
formułując
wniosek o
uchylenie
zaskarżonego
orzeczenia i
przekazanie
sprawy do
ponownego
rozpoznania
Sądowi I
instancji nie
wskazał
przyczyn dla
których domagał
się takiego
rozstrzygnięcia
Sądu
Odwoławczego,

zgodnie z treścią
art.437§2zd.2kpk
uchylenie
orzeczenia i
przekazanie
sprawy do
ponownego
rozpoznania
może nastąpić
wyłącznie w
przypadku
zaistnienia
jednej z
wymienionych w
tej regulacji
przesłanek a w
przedmiotowej
sprawie żadna
z nich nie
zaistniała,

obrońca nie
wskazał na
konieczność

<p>przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, nie wskazał również żadnej z przyczyn uchylecia orzeczenia zawartych w art.439§1kpk a z uwagi na treść rozstrzygnięcia Sądu I instancji-art.454kpk nie ma zastosowania</p>			
Lp.	Zarzut		
2.	<p>- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na błędnym przyjęciu, że oskarżony M. K. działał z zamiarem ewentualnym pozbawienia życia pokrzywdzonego M. H. podczas gdy zamiar oskarżonego, przebieg szamotaniny, siła zadanych uderzeń, ich umiejscowienie oraz treść opinii sądowo-lekarskiej wskazują, że oskarżony działał jedynie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

z zamiarem
pobicia i
zastraszenia
pokrzywdzonego
a nie
spowodowaniwa
jego śmierci, co
w konsekwencji
doprowadziło do
skazania go
za czyn z
art.13§1kk w zw.
z art.148§1kk
w zb. z
art.157§1kk w
zw. z art.11§2kk,
zamiast za czyn
wyczerpujący
dyspozycję
określoną w
art.157§1kk,

- błąd w
ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę
rozstrzygnięcia
polegający na
błędnym
uznaniu, że
oskarżony
podczas
zdarzenia
posługiwał się
nożem, którego
ostrze miało
długość około
30cm podczas
gdy ze
zgromadzonego
materiału
dowodowego w
ogóle nie wynika
jakim
narzędziem
posługiwał się
oskarżony a
w szczególności,
że oskarżony

	<p>posługiwał się nożem, co w konsekwencji doprowadziło do skazania go za czyn z art.13§1kk w zw. z art.148§1kk w zb. z art.157§1kk w zw. z art.11§2kk</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne są prawidłowe, oparte na właściwej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego,</p> <p>nie budzi wątpliwości ustalenie, że oskarżony użył noża podczas zdarzenia co było przedmiotem szczegółowej analizy powyżej w punkcie 3.1,</p> <p>wielkość noża wynika z wiarygodnych zeznań pokrzywdzonego,</p>			

nie budzi
również
wątpliwości
ustalenie, że
M. K. działał
z zamiarem
ewentualnym
pozbawienia
życia M. H.,

przedstawiona
przez Sąd
Okręgowy w
Szczecinie
analiza zamiaru
sprawcy
zasługuje na
aprobatę,

podkreślić
należy, wbrew
skarżącemu, że
przebieg
zdarzenia,
sposób działania
oskarżonego,
użycie noża,
miejsce w które
godził sprawca,
świadczą o tym,
że zamiar, z
którym działał
wykraczał poza
skutek

wynikający z
opinii sądowo-
lekarskiej, która
dotyczy obrażeń,
ich charakteru,
mechanizmu
powstania i
konsekwencji
dla
prawidłowego
funkcjonowania
narządów ciała,

Sąd I instancji
ustalił
prawidłowo, że

M. K. usiłował
zabić M. H.,
działając z
zamiarem
ewentualnym,

z usiłowaniem
popelnienia
czynu
zabronionego
mamy do
czynienia
wówczas kiedy
sprawca
działając z
zamiarem
popelnienia
czynu
zabronionego
swoim
zachowaniem
zmierza
bezpośrednio do
jego dokonania,
które jednak nie
następuje,

podkreślić
należy, że o
kwalifikacji
czynu jako
usiłowania
zabójstwa
decyduje zamiar
sprawcy a nie
charakter
spowodowanych
przez niego
obrażeń
albowiem nawet
wówczas kiedy
pokrzywdzony
nie doznaje
żadnych obrażeń
zachowanie
oskarżonego
może zostać
uznane za
usiłowanie
zabójstwa jeżeli

istnieją
podstawy do
przyjęcia, że
śmierć człowieka
jako skutek
działania
sprawcy była
objęta
zamiarem,
bezpośrednim
lub
ewentualnym,

w niniejszej
sprawie
prawidłowe
ustalenia
faktyczne
dokonane przez
Sąd I instancji
uzasadniają
przyjęcie po
stronie sprawcy
zamiaru
wykraczającego
zdecydowanie
poza skutek w
postaci obrażeń,
które swoim
postępowaniem
w nocy z 20 na 21
listopada 2018r.
spowodował,

Sąd I instancji
wykazał, na
podstawie
wszechstronnej
analizy
okoliczności
przedmiotowych
i podmiotowych
związanych z
zachowaniem M.
K. w nocy
z 20 na 21
listopada 2018r.,
że przewidywał
on realną
możliwość

popelnienia
przestępstwa
zabójstwa i
godził się na
skutek w postaci
śmierci
pokrzywdzonego,

świadczy o tym
przebieg
zdarzenia,

oskarżony
najpierw uderzył
pokrzywdzonego
pięścią w twarz
co najmniej
dwukrotnie, zły
na M. H.,
którego zobaczył
w swoim
mieszkanu w
godzinach
późnowieczornych,
pijącego piwo
w towarzystwie
swojej
konkubiny,
następnie
sięgnął po nóż i
zaatakował nim
pokrzywdzonego,
nie zważając na
podjętą przez
M. H. obronę
próbował zadać
mu cios w
obrębie tułowia,
i spowodował
powstanie
dwóch ran
ciętych(palca
prawej ręki i
karku),

nie trzeba
wiadomości
specjalnych żeby
wiedzieć, że
zadawanie

ciosów nożem w
obrębie tułowia
może
spowodować
śmierć osoby
zaatakowanej,
zwłaszcza kiedy,
jak w niniejszym
postępowaniu,
sprawca nie
ogranicza się
do pojedynczego
uderzenia
nożem, tylko
podejmuje kilka
prób zadania
ciosu
niebezpiecznym
narzędziem,

obrońca w
środku
odwoławczym
podał krytyce
ustalenia Sądu
Okręgowego co
do zamiaru z
jakim działał M.
K. ograniczając
się do
przedstawienia
odmiennej
wersji od tej
przyjętej przez
Sąd I instancji,
w oparciu o
zgromadzony w
toku
postępowania
przed tym
Sądem materiał
dowodowy,
natomiast
wykazanie błędu
w ustaleniach
faktycznych nie
może polegać
jedynie na
prezentowaniu
poglądu, że te

same dowody
pozwalałyby na
przyjęcie
odmiennej
wersji zdarzeń
lecz na
wykazaniu, że
przy ustalaniu
faktów Sąd I
instancji
posłużył się
rozumowaniem
logicznie
nieprawidłowym
bądź
sprzecznym ze
wskazaniami
doświadczenia
życiowego,

obrońca takich
uchybień nie
wykazał,

mając powyższe
na uwadze
stwierdzić
należy, że
podnoszony w
apelacji obrońcy
zarzut błędu
w ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę
wyroku, mogący
mieć wpływ
na jego treść,
stanowi jedynie
polemikę z
prawidłowymi
ustaleniami
Sądu I instancji
i nie mógł
spowodować
żądanej przez
skarżącego
zmiany w
zakresie zamiaru
z jakim działał

M. K. w nocy z 20 na 21 listopada 2018r.		
Wniosek		
<p>zmiana zaskarżonego wyroku przez zakwalifikowanie czynu przypisanego w punkcie 1 wyroku jako przestępstwa z art.157§1kk i zarazem wyeliminowanie z opisu czynu, że oskarżony posługiwał się nożem o długości ostrza około 30cm i za ten czyn wymierzenie oskarżonemu kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia</p> <p><u>ewentualnie</u> uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Szczecinie do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo		

zasadny albo niezasadny.	
zarzuty bezzasadne	
Sąd I instancji prawidłowo ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych dotyczących czynu popelnionego przez M. K. w nocy z 20 na 21 listopada 2018r. i prawidłowo je ocenił pod kątem kwalifikacji prawnej	
obrońca formułując wniosek o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji nie wskazał przyczyn dla których domagał się takiego rozstrzygnięcia Sądu Odwoławczego,	
zgodnie z treścią art.437§2zd.2kpk uchylenie	

<p>orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w przypadku zaistnienia jednej z wymienionych w tej regulacji przesłanek a w przedmiotowej sprawie żadna z nich nie zaistniała,</p> <p>obrońca nie wskazał na konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, nie wskazał również żadnej z przyczyn uchylecia orzeczenia zawartych w art.439§1kpk a z uwagi na treść rozstrzygnięcia Sądu I instancji-art.454kpk nie ma zastosowania</p>			
Lp.	Zarzut		
3.	- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający istotny wpływ na jego treść a	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

polegający na niezasadnym uznaniu, że M. K. działał z zamiarem ewentualnym pozbawienia życia M. H. podczas gdy ustalone przez Sąd okoliczności wskazują, że M. K. wielokrotnie, z dużą siłą próbował ugodzić pokrzywdzonego nożem, co świadczyło o jego determinacji i zagrożeniu dla ważnych dla życia ludzkiego organów wewnętrznych M. H., a nieskuteczność działań oskarżonego wynikała jedynie z tego, że pokrzywdzony miał nad nim przewagę fizyczną i unieruchomił go, a także fakt, że nie zaprzestał swoich działań pomimo zadania pokrzywdzonemu nożem obrażeń w okolicy karku, łopatki i dłoni, co prowadzi do wniosku, że M. K. działał z zamiarem bezpośrednim

	pozbawienia życia pokrzywdzonego M. H.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne są prawidłowe, oparte na właściwej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, nie budzi wątpliwości ustalenie, że M. K. działał z zamiarem ewentualnym pozbawienia życia M. H., przedstawiona przez Sąd Okręgowy w Szczecinie analiza zamiaru sprawcy zasługuje na aprobatę, podkreślić należy, że Sąd I instancji uwzględnił wszystkie okoliczności			

podmiotowo-
przedmiotowe
świadczące o
zamiarze z jakim
działał sprawcy,
były one tożsame
z wskazanymi
przez
oskarżyciela
publicznego w
apelacji, Sąd
Okręgowy ocenił
je jednak
odmiennie,

zdaniem Sądu
Apelacyjnego nie
popelniał przy
tym błędu,

postać zamiaru
należy do sfery
ustaleń
faktycznych co
oznacza, że musi
opierać się na
jednoznacznych
w tym zakresie
okolicznościach
albowiem
zamiaru, jego
postaci, nie
można
domniemywać,

dlatego należy
zgodzić się z
Sądem
Okręgowym, że
poczynione w
sprawie
ustalenia
faktyczne
pozwalają na
wykazanie w
sposób pewny
jedynie, że M.
K. przewidywał
i godził się na
skutek w postaci

śmierci M. H.,
tj. zamiaru
ewentualnego
pozbawienia
życia, a nie
że chciał zabić
pokrzywdzonego
realizując
zamiar
bezpośredni,

oskarżyciel
publiczny w
środku
odwoławczym
podał krytyce
ustalenia Sądu
Okręgowego co
do zamiaru z
jakim działał M.
K. ograniczając
się do
przedstawienia
odmiennej
wersji od tej
przyjętej przez
Sąd I instancji,
w oparciu o
zgromadzony w
toku
postępowania
przed tym
Sądem materiał
dowodowy,
natomiast
wykazanie błędu
w ustaleniach
faktycznych nie
może polegać
jedynie na
prezentowaniu
poglądu, że te
same dowody
pozwalałyby na
przyjęcie
odmiennej
wersji zdarzeń
lecz na
wykazaniu, że
przy ustalaniu

faktów Sąd I instancji posłużył się rozumowaniem logicznie nieprawidłowym bądź sprzecznym ze wskazaniami doświadczenia życiowego,

skarżący takich uchybień nie wykazał,

mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że podnoszony w apelacji oskarżyciela publicznego zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mogący mieć wpływ na jego treść, stanowi jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji i nie mógł spowodować żądanej przez skarżącego zmiany w zakresie zamiaru z jakim działał M. K. w nocy z 20 na 21 listopada 2018r.

Wniosek

<p>zmiana zaskarżonego wyroku przez przyjęcie, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia M. H. i wymierzenie mu za ten czyn kary 12 lat pozbawienia wolności oraz utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy, w pozostałym zakresie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>wniosek zasadny jedynie w części dotyczącej przyjętej w wyroku Sądu I instancji kwalifikacji czynu przypisanego M. K. i pozostałych rozstrzygnięć albowiem odpowiada on poczynionym w sprawie ustaleniom, wniosek w części dotyczącej</p>		

wymiaru kary
 pozbawienia
 wolności
 bezzasadny
 albowiem z
 uwagi na
 nieskuteczność
 zarzutu
 odnoszącego się
 do postaci
 zamiaru z jakim
 działał sprawca
 oraz
 okolicznościami
 przemawiającymi
 za
 nadzwyczajnym
 złagodzeniem
 kary
 pozbawienia
 wolności brak
 było podstaw do
 wymierzenia M.
 K. kary żądanej
 przez skarżącego

Lp.	Zarzut	
4.	rażąca niewspółmierność kary 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec M. K. za zarzucaną mu zbrodnię- w stosunku do stopnia i postaci winy przejawiającej się w działaniu przez oskarżonego z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia M. H. oraz	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>agresywnego sposobu jego działania polegającego na wielokrotnym, z dużą siłą i determinacją usiłowaniu zadania pokrzywdzonemu ciosów nożem w ważne dla życia ludzkiego organy, a także na konsekwentnym, w toku całego procesu, zaprzeczaniu użycia podczas zajścia tego niebezpiecznego narzędzia w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej za w/w zbrodnię</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej M. K. oskarżyciel połączył z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia, z którym w jego ocenie działał sprawca,</p>			

w ocenie Sądu
Apelacyjnego
Sąd I instancji
nie dopuścił
się błędu w
ustaleniach
faktycznych co
do zamiaru z
jakim działał
oskarżony i
prawidłowo
przyjął, że M.
K. działał z
zamiarem
ewentualnym
pozbawienia
życia M. H.
o czym szerzej
napisano w
punktach 3.2 i
3.3 niniejszego
uzasadnienia,

w tej sytuacji
zarzut rażącej
niewspółmierności
kary musiał być
analizowany pod
kątem
dokonanych w
sprawie ustaleń,

brak było
podstaw do
uznania, że kara
wymierzona M.
K., zgodnie z
zarzutem
oskarżyciela
publicznego była
rażąco łagodna,

Sąd Apelacyjny
analizując
zgromadzony w
sprawie materiał
dowodowy,
poczynione
ustalenia,
okoliczności,

<p>które doprowadziły do wydarzeń w nocy z 20 na 21 listopada 2018r., uznał, że kara pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo była rażąco surowa, co doprowadziło do zmiany wyroku w tym zakresie i orzeczenie kary pozbawienia wolności w niższym wymiarze, co zostało omówione w punkcie 5.2 niniejszego uzasadnienia</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego wyroku przez przyjęcie, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia M. H. i wymierzenie mu za ten czyn kary 12 lat pozbawienia wolności oraz utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

w pozostałym zakresie	
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
<p>wniosek zasadny jedynie w części dotyczącej przyjętej w wyroku Sądu I instancji kwalifikacji czynu przypisanego M. K. i pozostałych rozstrzygnięć albowiem odpowiada on poczynionym w sprawie ustaleniom,</p> <p>wniosek w części dotyczącej wymiaru kary pozbawienia wolności bezzasadny albowiem z uwagi na nieskuteczność zarzutu odnoszącego się do postaci zamiaru z jakim działał sprawca oraz okolicznościami przemawiającymi za nadzwyczajnym złagodzeniem kary</p>	

<p>pozbawienia wolności brak było podstaw do wymierzenia M. K. kary żądanej przez skarżącego</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>0.1uznanie M. K. winnym usiłowania zabójstwa M. H. z zamiarem ewentualnym i spowodowania naruszenia</p>		

**czynności
narządów
ciała
pokrzywdzonego
trwającego
powyżej 7
dni, tj. czynu
z art.13§1kk
w zw. z
art.148§1kk w
zb. z
art.157§1kk w
zw. z
art.11§2kk i
orzeczenia
środka
kompensacyjnego
oraz
rozstrzygnięć
dotyczących
zaliczenia na
poczet kary
wymierzonej
okresu
rzeczywistego
pozbawienia
wolności
oskarżonego
w sprawie i
w zakresie
kosztów
procesu**

Zwiąże o
powodach w
utrzymania w
mocy

bezzasadne obu
zarzuty obu
apelacji-
obrońcy
dotyczące winy
oskarżonego w
zakresie
przypisanego
mu w wyroku
Sądu
Okręgowego w

<p>Szczecinie z dnia 20.11.2019r. przestępstwa usiłowania zabójstwa; oskarżyciela publicznego w zakresie postaci zamiaru z jakim działał sprawca usiłując pozbawić M. H. życia</p> <p>pozostałe w/w rozstrzygnięcia były konsekwencją prawidłowych ustaleń Sądu I instancji w zakresie przypisanego oskarżonemu czynu,</p> <p>argumentacja Sądu I instancji w tej części zasługuje na aprobatę</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>zmiana zaskarżonego wyroku w zakresie kary wymierzonej oskarżonemu M. K. w punkcie 1. zaskarżonego</p>		

<p>wyroku, przez zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary z art.60§2i§6pkt2kk i wymierzenie M. K. kary 6(sześciu) lat pozbawienia wolności</p>	
<p>Zwiąże o powodach zmiany</p>	
<p>kierunek apelacji obrońcy oskarżonego, w całości na korzyść M. K., i podniesienie zarzutów co do winy oskarżonego w odniesieniu do przypisanego mu w wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie czynu, pomimo bezzasadności sformułowanych konkretnych zarzutów apelacji, pozwolił na ocenę zaskarżonego wyroku w odniesieniu do wszystkich zawartych w nim rozstrzygnięć, w tym co do kary wymierzonej M.</p>	

K. za przypisany
mu czyn,

Sąd Apelacyjny
analizując
poczynione
przez Sąd I
instancji
ustalenia
faktyczne uznał,
że nawet
najniższa kara
orzeczona w
ramach
podstawowego
zagrożenia, tj. 8
lat pozbawienia
wolności jest
rażąco surowa,
ponieważ w
sprawie
zachodzi
szczególnie
uzasadniony
wypadek z
art.60§2kk,

Sąd Okręgowy
kształtując
sankcję
uwzględnił tylko
okoliczności
przemawiające
na niekorzyść
sprawcy,
uznając, że nie
było podstaw
do przyjęcia, że
M. K. działał
usprawiedliwiony
okolicznościami,
skupiając się
przy tym, jak
wynika z
uzasadnienia
Sądu
Okręgowego, na
prawie K. W.-
konkubiny
oskarżonego do

spotykania się z kim chce,

Sąd Apelacyjny oczywiście zgadza się ze stwierdzeniem, że K. W. może spotykać się z kim chce,

Sąd I instancji pominął jednak całkowicie postawę pokrzywdzonego, który swoim zachowaniem doprowadził do sytuacji konfliktowej z oskarżonym,

M. H. przyszedł do mieszkania zajmowanego przez M. K. i jego konkubinę K. W. i ich dzieci, pod nieobecność oskarżonego, który wyszedł do miasta, około północy, kiedy dzieci już spały,

pokrzywdzony przyszedł późną porą do mieszkania kobiety będącej w związku z innym mężczyzną, matką jego dzieci, i złość M. K., który przychodząc do mieszkania, widzi swoją partnerkę z

obcym
mężczyzną, nie
dziwi,

oskarżony
postanowił
pozbyć się M.
H. z mieszkania,
zachował się
przy tym
karygodnie, co
znalazło
odzwierciedlenie
w prawnej
ocenie jego
działań, z którą
Sąd Apelacyjny
całkowicie się
zgadza,

działanie
oskarżonego nie
było
zaplanowane,

należy zauważyć,
że powody
zachowania
sprawcy, tło
zajścia, postawa
pokrzywdzonego,
który swoim
postępowaniem
doprowadził do
tej sytuacji
powinny zostać
uwzględnione
przy wymiarze
kary
pozbawienia
wolności
orzeczonej
wobec M. K.,

uwzględniając
powyższe Sąd
Apelacyjny
uznał, że w
przedmiotowej
sprawie
zachodzą

<p>podstawy nadzwyczajnego złagodzenia kary z art.60§2kk a w konsekwencji do jej obniżenia do 6(sześciu) lat pozbawienia wolności(w oparciu o art.60§6pkt2kk),</p> <p>zdaniem Sądu Odwoławczego kara 6(sześciu) lat pozbawienia wolności wymierzona M. K. jest karą adekwatną do jego zachowania, uwzględnia w sposób odpowiedni konieczność społecznego oddziaływania kary i jest karą sprawiedliwą</p>			
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	

Zwiąże powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III.	o wynagrodzeniu na rzecz Kancelarii Adwokackiej radcy prawnego T. K. za obronę z urzędu oskarżonego M. K. w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art.618§1pkt11kpk w zw. z §2pkt1i2, §4ust.1i3, §17ust.2pkt5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej	

	udzielonej przez adwokata z urzędu	
IV.	Sąd zwolnił oskarżonego M. K. od ponoszenia wydatków w postępowaniu odwoławczym na podstawie art.624§1kpk w zw. z art.17ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o kosztach sądowych w sprawach karnych mając na uwadze jego trudną sytuację materialną	
7. PODPIS		
SSO(del) Robert Mąka SSA Stanisław Kucharczyk SSA Janusz Jaromin		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uznanie oskarżonego M. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z ustaleniem, że oskarżony działał z zamiarem ewentualnym,	

	<p>tj. przewidywał i godził się na pozbawienia życia M. H., tj. popełnienia czynu z art.13§1kk w zw. z art.148§1kk w zb. z art.157§1kk w zw. z art.11§2kk, za co na podstawie art.14§1kk w zw. z art.148§1kk w zw. z art.11§3kk wymierzono M. K. karę 8(ośmiu) lat i 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności</p>	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa	

	materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		

Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uznanie oskarżonego M. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z ustaleniem, że oskarżony działał z zamiarem ewentualnym, tj. przewidywał i godził się na pozbawienia życia M. H., tj. popełnienia czynu z art.13§1kk w zw. z art.148§1kk w zb. z art.157§1kk w zw. z art.11§2kk, za co na podstawie art.14§1kk w zw. z art.148§1kk w zw. z art.11§3kk wymierzono M. K. karę 8(ośmiu) lat i 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------